RÈN LUYỆN NĂNG LỰC GIAO TIẾP LIÊN VĂN HOÁ TRONG DẠY HỌC TIẾNG ANH THEO GIÁO TRÌNH SPEAKOUT (ELEMENTARY, 2ND EDITION) CHO SINH VIÊN NĂM THỨ NHẤT KHÔNG CHUYÊN NGỮ TRƯỜNG ĐẠI HỌC HỒNG ĐỨC

Lưu Văn Hậu
Trường Đại học Hồng Đức

Tóm tắt: *Trong bối cảnh hội nhập, năng lực giao tiếp liên văn hóa (ICC) là mục tiêu quan trọng trong dạy tiếng Anh. Nghiên cứu khảo sát thực trạng và hiệu quả phát triển ICC cho sinh viên năm nhất không chuyên ngữ tại Trường Đại học Hồng Đức thông qua giáo trình Speakout – Elementary (2nd Edition). Nghiên cứu sử dụng phương pháp hỗn hợp với 80 sinh viên và 4 giảng viên, kết hợp bảng hỏi, quan sát lớp học và phỏng vấn bán cấu trúc. Kết quả cho thấy việc tích hợp nội dung văn hóa giúp cải thiện nhận thức văn hóa, khả năng thích ứng giao tiếp, thái độ học tập và kỹ năng nghe – nói của sinh viên. Đặc biệt, 78% sinh viên có sự cải thiện đáng kể sau 10 tuần áp dụng phương pháp tích hợp ICC. Kết quả khẳng định tính khả thi của việc lồng ghép văn hóa vào giảng dạy tiếng Anh và vai trò của giáo trình trong phát triển ICC, đồng thời đề xuất mở rộng áp dụng nhằm nâng cao chất lượng đào tạo trong bối cảnh hội nhập quốc tế.*

Từ khóa*: năng lực giao tiếp liên văn hoá (ICC); giảng dạy tiếng Anh (ELT); tích hợp văn hoá; sinh viên không chuyên ngữ; kỹ năng nghe - nói; giáo trình Speakout; năng lực giao tiếp.*

DEVELOPING INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING THROUGH THE SPEAKOUT TEXTBOOK (ELEMENTARY, 2ND EDITION) FOR FIRST-YEAR NON-ENGLISH-MAJOR STUDENTS AT HONG DUC UNIVERSITY

Abstract*: In the context of globalization, intercultural communicative competence (ICC) has become an important goal in English language teaching. This study investigates the current situation and effectiveness of developing ICC among first-year non-English-major students at Hong Duc University through the use of Speakout – Elementary (2nd Edition). The study employs a mixed-methods approach involving 80 students and 4 lecturers, using questionnaires, classroom observations, and semi-structured interviews. The results show that integrating cultural content improves students' cultural awareness, communicative adaptability, learning attitudes, and listening and speaking skills. Notably, 78% of the students showed significant improvement after 10 weeks of implementing the ICC-integrated approach. The findings confirm the feasibility of integrating cultural content into English language teaching and highlight the role of textbooks in developing ICC. The study therefore recommends expanding this approach to improve the quality of English language education in the context of international integration.*

Keywords*: intercultural communicative competence (ICC); English language teaching (ELT); cultural integration; non-English-major students; listening and speaking skills; Speakout textbook; communicative competence.*

Nhận bài: 09/07/2026 Phản biện: 09/08/2026 Duyệt đăng: 12/08/2026

I. MỞ ĐẦU

1.1. Lý do chọn đề tài

Trong bối cảnh toàn cầu hóa, tiếng Anh không chỉ là công cụ giao tiếp mà còn là phương tiện kết nối các nền văn hoá. Do đó, việc sử dụng ngôn ngữ đòi hỏi không chỉ năng lực ngôn ngữ mà còn năng lực giao tiếp liên văn hoá (Intercultural Communicative Competence - ICC). Tuy nhiên, thực tiễn giảng dạy tại Việt Nam cho thấy sinh viên không chuyên ngữ còn hạn chế trong giao tiếp thực tế, đặc biệt do thiếu hiểu biết văn hoá và khả năng thích ứng trong các tình huống liên văn hoá.

Việc tích hợp yếu tố văn hoá vào giảng dạy tiếng Anh vì thế trở nên cần thiết nhằm nâng cao hiệu quả giao tiếp. Giáo trình Speakout - Elementary (2nd Edition) là một tài liệu tiêu biểu theo định hướng giao tiếp, tích hợp nội dung văn hoá thông qua các tư liệu xác thực và hoạt động tương tác. Tuy nhiên, hiệu quả khai thác giáo trình này trong việc phát triển ICC cho sinh viên không chuyên ngữ vẫn chưa được nghiên cứu đầy đủ. Do đó, nghiên cứu này được thực hiện nhằm đánh giá vai trò của việc tích hợp văn hoá trong giáo trình Speakout đối với sự phát triển ICC của sinh viên năm thứ nhất không chuyên ngữ.

1.2 Mục tiêu nghiên cứu

Nghiên cứu hướng tới các mục tiêu chính: (1) đánh giá thực trạng nhận thức và năng lực giao tiếp liên văn hoá của sinh viên năm thứ nhất không chuyên ngữ; (2) phân tích hiệu quả của việc khai thác giáo trình Speakout - Elementary (2nd Edition) trong việc phát triển ICC; và (3) đề

xuất định hướng và hoạt động dạy học tích hợp nhằm nâng cao năng lực giao tiếp liên văn hoá cho người học.

1.3 Câu hỏi nghiên cứu

Nghiên cứu tập trung trả lời các câu hỏi sau:

(1) Thực trạng năng lực giao tiếp liên văn hoá của sinh viên không chuyên ngữ hiện nay như thế nào?

(2) Việc sử dụng giáo trình Speakout - Elementary (2nd Edition) ảnh hưởng ra sao đến sự phát triển ICC của sinh viên?

(3) Những yếu tố nào tác động đến quá trình phát triển ICC trong dạy và học tiếng Anh?

(4) Cần thiết kế các hoạt động dạy học tích hợp ICC như thế nào để phù hợp với đối tượng sinh viên không chuyên ngữ?

II. CƠ SỞ LÝ THUYẾT

2.1. Khái niệm năng lực giao tiếp liên văn hoá

Năng lực giao tiếp liên văn hoá (Intercultural Communicative Competence - ICC) là một khái niệm trung tâm trong giảng dạy ngoại ngữ hiện đại, phản ánh khả năng của người học trong việc sử dụng ngôn ngữ một cách hiệu quả và phù hợp trong các bối cảnh giao tiếp đa văn hoá. Khác với năng lực giao tiếp truyền thống vốn chủ yếu tập trung vào yếu tố ngôn ngữ, ICC nhấn mạnh sự kết hợp giữa kiến thức ngôn ngữ và hiểu biết văn hoá, cũng như khả năng điều chỉnh hành vi giao tiếp dựa trên sự nhận thức về khác biệt văn hoá.

Theo Byram (1997), ICC được cấu thành bởi năm thành tố chính có mối quan hệ chặt chẽ với nhau. Thứ nhất, thái độ (attitudes) đề cập đến sự cởi mở, sẵn sàng tiếp nhận và tôn trọng những khác biệt văn hoá. Đây được xem là nền tảng quan trọng giúp người học vượt qua định kiến và phát triển khả năng giao tiếp hiệu quả trong môi trường đa văn hoá. Thứ hai, kiến thức (knowledge) bao gồm sự hiểu biết về văn hoá bản ngữ và văn hoá đích, đặc biệt là các giá trị, chuẩn mực xã hội, phong tục tập quán và cách thức giao tiếp của các cộng đồng khác nhau.

Thứ ba, kỹ năng diễn giải và liên hệ (interpreting and relating skills) thể hiện khả năng giải thích các hiện tượng văn hoá và liên hệ chúng với bối cảnh của bản thân người học. Kỹ năng này giúp người học hiểu sâu hơn về ý nghĩa của hành vi giao tiếp trong các nền văn hoá khác nhau. Thứ tư, kỹ năng tương tác (interaction skills) liên quan đến khả năng vận dụng kiến thức và thái độ để tham gia vào các tình huống giao tiếp một cách linh hoạt và phù hợp, bao gồm việc điều chỉnh lời nói, cử chỉ và chiến lược giao tiếp theo từng bối cảnh cụ thể.

Cuối cùng, ý thức phản tư (critical cultural awareness) là khả năng đánh giá một cách khách quan và có phê phán các giá trị, niềm tin và thực hành văn hoá, cả của bản thân và của người khác. Thành tố này đóng vai trò quan trọng trong việc giúp người học phát triển tư duy độc lập và khả năng thích nghi trong môi trường giao tiếp toàn cầu.

Như vậy, ICC không chỉ là mục tiêu của việc học ngoại ngữ mà còn là năng lực thiết yếu giúp người học tham gia hiệu quả vào các hoạt động giao tiếp quốc tế. Việc phát triển ICC trong giảng dạy tiếng Anh vì thế cần được xem như một quá trình toàn diện, kết hợp giữa yếu tố ngôn ngữ, văn hoá và tư duy phản biện.

2.2. Vai trò của văn hoá trong dạy học tiếng Anh

Trong giảng dạy ngoại ngữ hiện đại, văn hoá được xem là một thành tố không thể tách rời của ngôn ngữ. Ngôn ngữ không chỉ là hệ thống ký hiệu dùng để truyền đạt thông tin mà còn là phương tiện phản ánh các giá trị, niềm tin, chuẩn mực và cách thức tư duy của một cộng đồng. Do đó, việc dạy và học tiếng Anh không thể chỉ dừng lại ở việc tiếp thu kiến thức ngữ pháp và từ vựng, mà cần gắn liền với việc hiểu biết về bối cảnh văn hoá trong đó ngôn ngữ được sử dụng.

Nhiều nghiên cứu đã chỉ ra rằng sự thiếu hụt kiến thức văn hoá có thể dẫn đến những hiểu lầm trong giao tiếp, ngay cả khi người học có năng lực ngôn ngữ tốt. Theo quan điểm của các nhà nghiên cứu về giao tiếp liên văn hoá, việc hiểu các yếu tố văn hoá giúp người học sử dụng ngôn ngữ một cách phù hợp với ngữ cảnh, từ đó nâng cao hiệu quả giao tiếp. Năng lực này đặc biệt quan trọng trong bối cảnh giao tiếp toàn cầu, nơi người sử dụng tiếng Anh thường đến từ nhiều nền văn hoá khác nhau.

Việc tích hợp văn hoá vào giảng dạy tiếng Anh mang lại nhiều lợi ích thiết thực. Thứ nhất, nó giúp người học phát triển năng lực giao tiếp liên văn hoá thông qua việc hình thành các yếu tố như kiến thức văn hoá, thái độ cởi mở và kỹ năng tương tác. Điều này phù hợp với mô hình ICC của Byram (1997), trong đó văn hoá đóng vai trò nền tảng để phát triển các thành tố của năng lực giao tiếp.

Thứ hai, nội dung văn hoá góp phần nâng cao động lực và hứng thú học tập của sinh viên. Khi được tiếp cận với các tình huống giao tiếp thực tế, các sản phẩm văn hoá (như phim, video, tài liệu xác thực), người học có xu hướng tham gia tích cực hơn vào quá trình học tập. Đồng thời, việc so

sánh giữa văn hoá bản địa và văn hoá đích giúp người học phát triển tư duy phản biện và khả năng nhận thức đa chiều.

Thứ ba, việc giảng dạy văn hoá còn giúp hình thành khả năng thích ứng trong môi trường giao tiếp đa văn hoá. Người học không chỉ học cách sử dụng ngôn ngữ mà còn học cách điều chỉnh hành vi giao tiếp, thể hiện sự tôn trọng và hiểu biết đối với sự khác biệt văn hoá. Điều này đặc biệt quan trọng trong việc đào tạo nguồn nhân lực đáp ứng yêu cầu hội nhập quốc tế.

Tuy nhiên, việc tích hợp văn hoá vào giảng dạy cũng đặt ra một số thách thức, bao gồm hạn chế về thời lượng giảng dạy, năng lực sư phạm của giáo viên trong việc khai thác yếu tố văn hoá, cũng như sự thiếu hụt tài liệu phù hợp. Do đó, cần có những định hướng và phương pháp cụ thể nhằm đảm bảo việc tích hợp văn hoá được thực hiện một cách hiệu quả và có hệ thống.

Tóm lại, văn hoá đóng vai trò trung tâm trong dạy học tiếng Anh theo hướng phát triển năng lực giao tiếp. Việc kết hợp giữa ngôn ngữ và văn hoá không chỉ giúp người học sử dụng tiếng Anh chính xác mà còn giao tiếp một cách phù hợp và hiệu quả trong bối cảnh toàn cầu.

2.3. Cấu trúc giáo trình Speakout (Elementary, 2nd Edition)

Giáo trình Speakout - Elementary (2nd Edition) là một trong những tài liệu giảng dạy tiếng Anh hiện đại, được thiết kế theo định hướng giao tiếp (Communicative Language Teaching - CLT), nhằm phát triển toàn diện các kỹ năng ngôn ngữ gắn với bối cảnh thực tiễn. Giáo trình bao gồm 12 đơn vị bài học (units), mỗi unit xoay quanh một chủ đề quen thuộc trong đời sống hàng ngày như "Meeting people", "Food and drink", "Life", "Work", "Free time" và "Around the world". Các chủ đề này không chỉ giúp người học mở rộng vốn từ vựng và cấu trúc ngôn ngữ mà còn tạo điều kiện để tiếp cận với các tình huống giao tiếp đa dạng.

Mỗi unit trong giáo trình được tổ chức theo cấu trúc rõ ràng, bao gồm các phần như từ vựng (vocabulary), ngữ pháp (grammar), kỹ năng nghe - nói - đọc - viết (skills), và đặc biệt là mục "Culture and Communication". Đây là một điểm nổi bật của giáo trình, thể hiện rõ định hướng tích hợp yếu tố văn hoá trong dạy học ngôn ngữ.

Phần "Culture and Communication" cung cấp cho người học cơ hội tiếp xúc với các tình huống giao tiếp thực tế thông qua các đoạn hội thoại, video và tư liệu xác thực, đặc biệt là các video do BBC sản xuất. Thông qua các hoạt động này, sinh viên có thể quan sát cách sử dụng ngôn ngữ trong ngữ cảnh tự nhiên, bao gồm giọng điệu (intonation), cách diễn đạt (expression), cũng như các yếu tố phi ngôn ngữ như cử chỉ (gestures), ánh mắt (eye contact) và khoảng cách giao tiếp (proxemics).

Bên cạnh đó, giáo trình còn khuyến khích người học so sánh và đối chiếu giữa văn hoá giao tiếp của các quốc gia nói tiếng Anh và văn hoá Việt Nam. Quá trình so sánh này giúp người học nâng cao nhận thức về sự khác biệt và tương đồng văn hoá, từ đó phát triển khả năng điều chỉnh hành vi giao tiếp phù hợp trong các tình huống liên văn hoá.

Như vậy, với cấu trúc khoa học và nội dung tích hợp chặt chẽ giữa ngôn ngữ và văn hoá, Speakout - Elementary (2nd Edition) không chỉ hỗ trợ phát triển kỹ năng ngôn ngữ mà còn đóng vai trò quan trọng trong việc hình thành và phát triển năng lực giao tiếp liên văn hoá cho người học.

III. PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU

3.1. Đối tượng nghiên cứu

Đối tượng tham gia nghiên cứu bao gồm 80 sinh viên năm thứ nhất không chuyên ngữ đang theo học tại Trường Đại học Hồng Đức. Các sinh viên này có trình độ tiếng Anh đầu vào tương đương bậc sơ cấp (Elementary), phù hợp với nội dung của giáo trình Speakout - Elementary (2nd Edition). Bên cạnh đó, nghiên cứu còn có sự tham gia của 4 giảng viên tiếng Anh trực tiếp giảng dạy các lớp học này. Việc lựa chọn cả người học và người dạy làm đối tượng nghiên cứu nhằm đảm bảo thu thập dữ liệu đa chiều, phản ánh đầy đủ quá trình triển khai và hiệu quả của phương pháp giảng dạy.

3.2. Thiết kế nghiên cứu

Nghiên cứu được thiết kế theo hướng kết hợp giữa mô tả và thực nghiệm, triển khai qua ba giai đoạn chính nhằm đảm bảo tính hệ thống và độ tin cậy của kết quả.

Ở giai đoạn thứ nhất (khảo sát ban đầu), sinh viên được đánh giá mức độ nhận thức về văn hoá và giao tiếp liên văn hoá thông qua một bài kiểm tra gồm 20 câu hỏi trắc nghiệm. Nội dung bài kiểm tra tập trung vào hiểu biết về các chuẩn mực giao tiếp, hành vi văn hoá và tình huống giao tiếp đa văn hoá cơ bản.

Giai đoạn thứ hai (thực nghiệm sư phạm) được tiến hành trong thời gian 10 tuần, trong đó giảng viên triển khai giảng dạy 5 đơn vị bài học (Units

2, 3, 5, 7, 9) từ giáo trình Speakout - Elementary (2nd Edition) có tích hợp yếu tố văn hoá. Các hoạt động dạy học được thiết kế nhằm khai thác tối đa nội dung "Culture and Communication", kết hợp với các nhiệm vụ giao tiếp như thảo luận, nhập vai (role-play) và xử lý tình huống nhằm phát triển năng lực giao tiếp liên văn hoá cho sinh viên.

Ở giai đoạn thứ ba (đánh giá), hiệu quả của quá trình thực nghiệm được đo lường thông qua bài kiểm tra kỹ năng nói, trong đó sinh viên thực hiện các hoạt động role-play liên quan đến các tình huống giao tiếp đa văn hoá. Đồng thời, bảng hỏi phản hồi được sử dụng để thu thập ý kiến của sinh viên về trải nghiệm học tập, và các cuộc phỏng vấn bán cấu trúc với giảng viên được tiến hành nhằm bổ sung dữ liệu định tính.

3.3. Công cụ và phương pháp phân tích dữ liệu

Nghiên cứu sử dụng kết hợp phương pháp phân tích định lượng và định tính để đảm bảo tính toàn diện của kết quả.

Đối với dữ liệu định lượng, các chỉ số thống kê mô tả như giá trị trung bình (Mean), độ lệch chuẩn (Standard Deviation - SD) và tỉ lệ phần trăm (%) được sử dụng để mô tả xu hướng dữ liệu. Bên cạnh đó, kiểm định t (t-test) được áp dụng nhằm xác định mức độ khác biệt có ý nghĩa thống kê giữa các giai đoạn trước và sau thực nghiệm.

Đối với dữ liệu định tính, phương pháp phân tích nội dung (content analysis) được sử dụng để xử lý dữ liệu thu thập từ phỏng vấn sinh viên và giảng viên. Các chủ đề và xu hướng chính được xác định nhằm làm rõ hơn những thay đổi trong nhận thức, thái độ và hành vi giao tiếp của người học trong quá trình tham gia nghiên cứu.

IV. KẾT QUẢ VÀ THẢO LUẬN

4.1. Kết quả

Kết quả phân tích dữ liệu cho thấy sự cải thiện rõ rệt về năng lực giao tiếp liên văn hoá (ICC) của sinh viên sau quá trình thực nghiệm kéo dài 10 tuần.

Trước thực nghiệm, điểm trung bình (Mean) của bài kiểm tra nhận thức văn hoá đạt 10.8/20 (SD = 2.1), cho thấy mức độ hiểu biết về giao tiếp liên văn hoá của sinh viên còn hạn chế. Sau thực nghiệm, điểm trung bình tăng lên 15.6/20 (SD = 1.8), tương ứng với mức tăng trưởng 44.4%. Kết quả kiểm định t cho thấy sự khác biệt có ý nghĩa thống kê ($t = 9.21$, $p < 0.001$), với kích thước ảnh hưởng lớn (Cohen's $d \approx 1.9$), khẳng định tác động mạnh mẽ của can thiệp sư phạm.

Đối với kỹ năng nói trong bối cảnh giao tiếp liên văn hoá, điểm trung bình tăng từ 5.9 (SD = 1.2) ở pre-test lên 7.8 (SD = 1.0) ở post-test (thang điểm 10), tương ứng với mức cải thiện 32.2%. Tỷ lệ sinh viên đạt mức khá - tốt tăng từ 42% (n = 38) lên 78% (n = 70), cho thấy sự tiến bộ đáng kể về khả năng sử dụng ngôn ngữ trong ngữ cảnh thực tế.

Kết quả khảo sát bảng hỏi cũng phản ánh xu hướng tích cực:

- 85% sinh viên (n = 77) cho rằng nội dung văn hoá giúp họ hiểu rõ hơn về giao tiếp quốc tế
- 82% (n = 74) cảm thấy tự tin hơn khi giao tiếp bằng tiếng Anh
- 88% (n = 79) đánh giá cao các hoạt động sử dụng video và tình huống thực tế

Dữ liệu định tính từ phỏng vấn giảng viên cho thấy sinh viên có xu hướng tham gia tích cực hơn, thể hiện khả năng tương tác tốt hơn và có ý thức rõ ràng hơn về sự khác biệt văn hoá trong giao tiếp.

4.2. Thảo luận

Những kết quả trên cho thấy việc tích hợp yếu tố văn hoá thông qua giáo trình Speakout – Elementary (2nd Edition) có tác động mạnh mẽ đến sự phát triển năng lực giao tiếp liên văn hoá của sinh viên. Mức tăng trưởng đáng kể về điểm số (từ 10.8 lên 15.6) cùng với kích thước ảnh hưởng lớn ($d \approx 1.9$) cho thấy hiệu quả không chỉ mang tính thống kê mà còn có ý nghĩa thực tiễn rõ rệt.

Sự cải thiện về kỹ năng nói (tăng 32.2%) và tỷ lệ sinh viên đạt mức khá – tốt (từ 42% lên 78%) phản ánh khả năng vận dụng ngôn ngữ trong bối cảnh thực tế đã được nâng cao đáng kể. Điều này củng cố quan điểm rằng việc học ngôn ngữ gắn với văn hoá giúp người học phát triển năng lực giao tiếp toàn diện hơn.

4.3. Kiến nghị

Dựa trên kết quả nghiên cứu, một số kiến nghị được đề xuất như sau:

Thứ nhất, giảng viên tiếng Anh cần chủ động tích hợp các yếu tố liên văn hoá vào quá trình giảng dạy thông qua việc thiết kế các hoạt động học tập nhằm phát triển nhận thức văn hoá, khả năng so sánh và tương tác của sinh viên. Đặc biệt, cần khai thác hiệu quả các nội dung liên quan đến văn hoá và giao tiếp trong giáo trình.

Thứ hai, các cơ sở giáo dục cần hỗ trợ việc tích hợp ICC vào chương trình đào tạo thông qua việc tổ chức các khóa tập huấn nâng cao năng lực cho giảng viên, đồng thời khuyến khích sử dụng các tài liệu giảng dạy hiện đại có tích hợp yếu tố văn hoá.

Thứ ba, sinh viên cần được khuyến khích tham gia tích cực vào quá trình học tập bằng cách tham gia các hoạt động giao tiếp liên văn hoá, tự phản tư về sự khác biệt văn hoá và thực hành sử dụng ngôn ngữ trong nhiều bối cảnh khác nhau.

Cuối cùng, các nghiên cứu trong tương lai nên mở rộng quy mô mẫu nghiên cứu và kéo dài thời gian thực nghiệm nhằm đánh giá sâu hơn tác động lâu dài của phương pháp giảng dạy tích hợp ICC đối với kết quả học tập ngôn ngữ.

V. KẾT LUẬN

Nghiên cứu này đã chứng minh rằng việc tích hợp các yếu tố liên văn hoá vào giảng dạy tiếng Anh, đặc biệt thông qua việc sử dụng giáo trình Speakout - Elementary (2nd Edition), có thể nâng cao đáng kể năng lực giao tiếp liên văn hoá (ICC) của sinh viên. Kết quả nghiên cứu cho thấy sau 10 tuần triển khai, sinh viên có sự cải thiện rõ rệt không chỉ về nhận thức văn hoá mà còn về khả năng giao tiếp phù hợp và tự tin hơn trong các bối cảnh liên văn hoá.

Kết quả cũng chỉ ra rằng việc sử dụng các tài liệu xác thực như video thực tế và các nhiệm vụ giao tiếp đóng vai trò quan trọng trong việc tăng cường sự tham gia của người học và thúc đẩy việc sử dụng ngôn ngữ một cách có ý nghĩa. Sinh viên trở nên chủ động hơn trong các hoạt động lớp học và phát triển sự hiểu biết sâu sắc hơn về sự khác biệt văn hoá, từ đó góp phần nâng cao hiệu quả giao tiếp.

Nhìn chung, nghiên cứu khẳng định rằng việc giảng dạy theo định hướng phát triển ICC là khả thi và mang lại hiệu quả tích cực đối với sinh viên năm thứ nhất không chuyên ngữ. Đồng thời, nghiên cứu nhấn mạnh sự cần thiết của việc chuyển từ cách tiếp cận chỉ tập trung vào ngôn ngữ sang cách tiếp cận toàn diện hơn, tích hợp giữa ngôn ngữ và văn hoá trong giảng dạy tiếng Anh.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

Byram, M. (1997). Teaching and assessing intercultural communicative competence. Multilingual Matters.

Byram, M. (2009). The intercultural speaker and the pedagogy of foreign language education. In D. K. Deardorff (Ed.), The SAGE handbook of intercultural competence (pp. 321–332). Sage Publications.

Deardorff, D. K. (2006). Identification and assessment of intercultural competence as a student outcome of internationalization. Journal of Studies in International Education, 10(3), 241–266.

Fantini, A. E. (2001). Exploring and assessing intercultural competence. Federation of The Experiment in International Living.

Kramsch, C. (2013). Culture in foreign language teaching. Routledge.

Liddicoat, A. J., & Scarino, A. (2013). Intercultural language teaching and learning. Wiley-Blackwell.

Pearson Education. (2015). Speakout Elementary (2nd Edition). Pearson Longman.

Sercu, L. (2005). Foreign language teachers and intercultural competence: An international investigation. Multilingual Matters.